ပထမ ဓမ္မနာဒ ဆရာတော်

အရှင်ပညာစက္က မထေရ်မြတ် နည်းပေးချက်အရ

မင်းကွန်း တိပိဋကဓရ ဆရာတော်ဘုရား

နည်းပေး ညွှန်ပြစီစဉ်တော်မူသော

ရတနသုတ်

အနုလုံ + ပဋိလုံ ပါဠိတော်

၀၂ ၆

၁၃၅၄

ပထမ ဓမ္မနာဒ ဆရာတော်

အရှင်ပညာစက္က မထေရ်မြတ် နည်းပေးချက်အရ

မင်းကွန်း၊ တိပိဋကဓရ ဆရာတော်ဘုရား

နည်းပေး ညွှန်ပြစီစဉ်တော်မူသော

ရတနသုတ်

အနုလုံ + ပဋိလုံ ပါဠိတော်

၅၃၆ ၁၃၅၄ ၁၉၉၂

နိဒါန်း

ပရိတ် ဟူသော ဝေါဟာရသည် ဘုရားမပွင့်မီကပင် ထွန်းကားနေသော ဝေါဟာရဖြစ်သည်။ ပရိတ်ချည်၊ ပရိတ်သဲ အသုံးအဆောင်လည်း ထွန်းကားနေသည်။ သို့သော် ထိုပရိတ်ဟူသည် ယနေ့ တွင်ကျယ်နေသော ပရိတ်တော်များကား မဟုတ်ချေ။ ဘုရားအလောင်း မယလုလင်တို့ သုံးသော ပရိတ်ဟူသည်—

ငါးပါးသီလ

မေတ္တာ

ဒါန

လမ်းပြင်ခြင်း

ရေတွင်း ရေကန်တူးခြင်း= တို့ဖြစ်သည်။

ဆိုအရာတို့သည်

မန္တန်လည်း မည်၏၊

ပရိတ်လည်း မည်၏၊

အင်အားလည်း မည်၏၊

တေလပတ္တဇာတ်၌ ပရိတ်ချည် ပရိတ်သဲတို့ကို စီရင်သည်ဟု ပါသည်၊ မည်သည့်အရာကို ပရိတ်ခေါ်မှန်း မသိရချေ။

မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌ကား ပရိတ်ဒေသနာကို မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်သည်၎င်း၊ တပည့်သာဝကတို့သည်၎င်း ရွတ်တော်မူလေ့ရှိသည်ကို အထင်အရှား တွေ့လာရပါသည်။ အာယုဝဍ္ဍန သတို့သား ဝတ္ထု၌ ခုနစ်ရက်သာ အသက်ကြွင်းရှိတော့သော ကလေးငယ် အသက်ရှင်ရေး၊ အသက်ရှည်ရေး အတွက် ရဟန်းတော်များက ၇ ရက် ပတ်လုံး ပရိတ် ရွတ်ပေးတော်မူကြသည်။ ၇-ရက်စေ့သောအခါ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်လည်း ပရိတ် ရွတ် တော် မူသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုကလေးသည် အသက် ၁၂၀ ရှည်သည့် အာယုဝဍ္ဍန သတို့သား ဖြစ်လာပါသည်။ ဤနေရာ၌ လည်း အဘယ်အရာကို ပရိတ် အဖြစ် ရွတ်တော်မူကြ ကြောင်း မသိရချေ။

သို့သော် ယနေ့ ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ကား မြတ်စွာဘုရား သင်ကြားပေးသော ပရိတ်၊ နည်းပေးသော ပရိတ်၊ ကိုယ်တော်တိုင် ရွတ်တော်မူသော ပရိတ်များ ဖြစ်ပါသည်။ အာဋာနာဋိယ သုတ်နှင့် ဗောဇ္ဈင် သုတ်များကား မူရင်း ပါဠိတော်ကိုမှီ၍ အကျဉ်းချုပ်ယူထား သော ပရိတ် များ ဖြစ် ပါ သည်။ ပုဗ္ဗဏှ သုတ် ကား သုနက္ခတ္တံ-စသော သုံးဂါထာသာ ပါဠိတော်၌လာသည်။

ကျန်ဂါထာများကို ရှေးဆရာတို့ စီကုံး၍ အစီးအပွား မဲ့ကို ဖယ်ရှား၍ အစီးအပွား ရှိအောင် မေတ္တာပွား သောအားဖြင့် ထည့်သွင်းထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပရိတ်ကြီး ၁၁-သုတ်၏ အမွှမ်းဂါထာများကို လေ့ လာလျှင် မည်သည့်ပရိတ် မည်သို့ တန်ခိုးကြီးကြောင်း အထင်အရှား တွေ့ရပါသည်။

ဤသို့သော ပရိတ်တော်၏ အကျိုးတရားများကို=

ပဥ္စာနန္တရိယ ကံကြီးမထိုက်သူ
နိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မဟုတ်သူ
ပရိတ်အာနိသင်ကို ယုံကြည်သူတို့
လက်တွေ့ ခံစားရသည်။

ပရိတ်တော်၏ တန်ခိုးကြောင့်

မြွေမကိုက်ချေ၊ ဖွင့်ထားသော ပါးစပ် ပိတ်သွား၏။

ချိန်ထားသော လက်နက် ပြန်ကျသွား၏။

အမျက်ထွက်သော ဆင်ပြောင်ကြီး ရှောင်သွား၏။

မီးငြိမ်းသွား၏။

အဆိပ်သည် အာဟာရဖြစ်သွား၏။

ရန်သူသည် ကျေးကျွန်ဖြစ်လာ၏။

ကျော့ကွင်း မဖွဲ့မိ။ ။

ဤရတနသုတ်လာ ပထမဂါထာဖြင့် ဘုရားဖြင့်သစ္စာ ဆိုင်တည်ပြီး ဆုတောင်းခြင်း။

ဒုတိယဂါထာဖြင့် နိဗ္ဗာန်တရား (ပ)
တတိယဂါထာဖြင့် အရဟတ္တမဂ် သမာဓိတရား (ပ)
စတုတ္ထဂါထာဖြင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ပါး (ပ)
ပဉ္စမဂါထာဖြင့် ရဟန္တာအရှင်သူမြတ် (ပ)

ဆဋ္ဌမ၊ သတ္တမ၊ အဋ္ဌမ၊ နဝမ ဂါထာတို့ဖြင့် သောတာပန် အရှင်သူမြတ်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ဖော်ပြ၍ သစ္စာထား၍ ဆုတောင်းခြင်း

ဒသမ၊ ဧကာဒသမ ဂါထာဖြင့် ဘုရား ရဟန္တာ (ပ)

ဒွါဒသမ (ခီဏံ ပုရာဏံ) ဂါထာဖြင့် အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်စံသည့် ရဟန္တာတည်းဟူသော သံဃာရတနာဖြင့် သစ္စာတိုင်တည်ပြီး ဆုတောင်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။
ဤ သစ္စာတန်ခိုးကြောင့် အိမ်တက်မင်္ဂလာ ပြုရာ အခါ၌ (အချို့သော ရဟန်းသံဃာများ) အသုံးပြုလေ့ရှိသော ပဗ္ဗာဇနီယ ကမ္မဝါစာ မလိုကြောင်းကို

ယံကိဉ္စိ ခယံ ယံဝုဒ် ယေပုဂ်
ယေသုပ် ယထိန် ယေရိ သဟာ။
ကိစ္စာ ဂနပ် ဝရော ခီဏံ
ဝန္ဒာမိ သိရသာမဟံ။ ။

အခံမူလ ယာနိမနှင့် အာသိသဝတ် ယွင်းမချုပ်ပဲ ရှုဟ်ဖတ်ကြလေ ကပ်သုံးတွေကို ဝေသာလီဟွင် နိဒါန်း ဘင်ဟိုင်း အလျှင်ဆောဒွာ ကင်းပေပါသိမ့်။ ကမ္မဝါ

သော ပဗ္ဗာသောဟု နယောပဒေသ နေမကျအောင် ဖွဲ့ဆစ်မ်းဝါး မဆန်းပြားလင့်။ ဘုရားရှင်ပင် စီရင် ဓမ္မစက် ရွှေနှုတ်ထွက်ထက် ထက်မြက်ပုံရည် ခုံအတည်ကို ယုံကြည်သူတို့ ဂုဏ်ရည်ညှိ့လိမ့်။ ထို့ကြောင့်အန္တရာယ် စင်ကြယ်လိုသူ များရှင်လူတို့ အတူမရ ဂုဏ်ပေါင်းပြ သား ရတနသုတ်ခေါ် ပရိတ်တော်ကို ပူဇော်မြှပ်နှံ ယုံကြည်ကိုး၍ ရိုးရိုးရွတ်နာ စေကုန်သောဝ်။ ။ဟု ကိုးဆောင်ပရိတ်၌ ဆိုပါသည်။

ပထမ ဓမ္မနာဒ ဆရာတော်၏ နည်းပေးချက်အရ မင်းကွန်း တိပိဋကဓရ ဆရာတော်ကြီးသည် လွန်ခဲ့သော ၈-နှစ်(၁၉၈၆-ခုနှစ်)ခန့်က အလွန်တရာ မကျန်းမမာ ဖြစ်နေသော ဒါယကာတစ်ဦးအတွက် ဇနီးဖြစ်သူ ဒါ ယိကာမ လာရောက် လျှောက်ထား တောင်းပန်သဖြင့် ဆရာတော်အပါအဝင် ရဟန်းငါးပါး ပရိတ် ရွတ်ဖတ် ချီးမြှင့်တော် မူပါသည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန် တိပိဋက ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ ဆရာဝန်ကြီး ဦးသာလှကို ပရိတ်ရေ စသည် ကိစ္စ စီစဉ်စေပြီး ရတန သုတ်ကို အနုလုံ+ပဋိလုံ နှုတ်တော်မှုပြီးနောက် ဗောဇ္ဈင် သုတ်အကျယ်ကိုရွတ်၍ ယို လူမမာ ဒါယကာထံ ပို့စေ ပါသည်။ မကြာခင် ထို ဒါယကာ ကျန်းမာလာပါသည်။

မကြာမီကလည်း ဆရာဝန်ကြီးကတော် သာသနာ့ ဒါယိကာမကြီး ဒေါ်ခင်ညွန့် လေဖြတ်၍ မကျန်းမမာ ဖြစ်ကာ အိပ်ရာထဲ လဲနေရပါသည်။ ထိုစဉ်ကလည်း

ဆရာတော်သည် ဤ ရတနသုတ်ကို အနုလုံ + ပဋိလုံ ရွတ်တော်မူ၍ ဗောဇ္ဈင်သုတ် အကျယ်ကိုပါ ရွတ်တော်မူ မှုကာ ပရိတ်ရေ ချီးမြှင့်တော်မူပါသည်။ ယခု အခါ ဆရာဝန်ကြီးကတော် ဒေါ်ခင်ညွှန့်မှာ အတော်ပင်ကျန်း မာနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ကျေးဇူးများသည့် အတွက် ပထမ ဓမ္မနာဒ ဆရာတော်၏ နည်းအတိုင်း မင်းကွန်း တိပိဋကဓရဆရာ တော် ချီးမြှင့်သည့် ရတနသုတ် အနုလုံ+ပဋိလုံ ရွတ်ဆို နည်းကို ရဟန်း ရှင်လူ သူတော်စင်တို့၏ အကျိုးငှာ ပုံနှိပ်လှုပ်ဆောင်၍ ဓမ္မဒါန ပြုရပါသတည်း။

ကျော်ညွှန့်
မော်ကွန်းတိုက်
တိပိဋက=နိကာယ သာသနာပြုဥပဋ္ဌာကအဖွဲ့
ရန်ကုန်။

ပရိတ်ရွတ်ရာ၌ အစီအစဉ်

ကျေးဇူးရှင် ပထမ ဓမ္မနာဒ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတော် ဦးပညာစက္က က "မကျန်းမမာ ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်တဲ့အခါ စုန်း+တစ္ဆေ+ ကဝေ+မှင်စာ ဖမ်းစားတဲ့အခါမျိုးတွေမှာ ရတနသုတ်ကို အနုလုံ+ပဋိလုံ ရွတ်ရတယ်" လို့ အမိန့်ရှိဘူးသည်၊ အမိန့်ရှိသည့်အတိုင်း လက်တွေ့ အသုံးပြုကြည့်ရာ၌လည်း ထူးခြားသည်ကို တွေ့ရ၏၊ ထို့ကြောင့် — ရတနသုတ် ရွတ်သည့်အခါ အနုလုံ တစ်ခေါက် + ပဋိလုံ တစ်ခေါက်၊ ပြီးတော့မှ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကို ရွတ်ဆိုရမည်၊ ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်၌ လာသည်ကား အမြွက်မျှသာ ဖြစ်သည် အပြည့်အစုံဖြစ်အောင် ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကို ရွတ်ဆိုကြောင်း ရှေး ဆရာတော်တို့ နည်းရော ပါဠိတော်နည်းရော ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြစ်စေရန် ဤ ဆိုလတ္တံ့သော အတိုင်း ရွတ်ဆိုကြပါလေ။

ရတနသုတ် အနုလုံ ပါဠိတော်

ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ
ဒသ ပါရမိယော ဒသ ဥပပါရမိယော ဒသ
ပရမတ္ထပါရမိယောတိ သမတ္တိံသ ပါရမိယော
ပဉ္စ မဟာပရိစ္စာဂေ လောကတ္ထစရိယံ ဉာတတ္ထ
စရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ တိဿော စရိယာယော
ပစ္ဆိမဘဝေ ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခ
မနံ ပဓာနစရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ မာရဝိဇယံ
သဗ္ဗညုတဉ္ဉာဏပ္ပဋိဝေဓံ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ
နဝလောကုတ္တရဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ
အာဝဇ္ဇေတွာ ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာ
ရန္တရေသု တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော
အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ ကာရုညစိတ္တံ
ဥပဋ္ဌပေတွာ —

၁။ ကောဋိသတသဟဿေသု၊
စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊
ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂။ ရောဂါမနုဿဒုဗ္ဘိက္ခ-
သမ္ဘူတံ တိဝိမံ ဘယံ။
ခိပ္ပ+မန္တရဓာပေသိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၃။ ယာနိ+ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု၊
အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၄။ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ၊
ဒိဝါ စ ရတ္တော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

၅။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ၊
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ရတနသုတ် အနုလုံ ပဋိလုံ ဝါဒ်

၆။ ခယ ဝိရာဂ အမတံ ပဏီတ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနီ သမာဟိတော။
န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၇။ ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ၊
သမာဓိ+မာနန္တရိက+ည+မာဟု၊
သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၈။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္ထာ၊
စတ္တာရိ ဧတာနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ဖလာနိ၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၉။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဠှေန၊
နိက္ကာမိနော ဂေါတမသာသနမှိ၊

တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယှ၊ ၅
လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိံ ဘုဉ္ဇမာနာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၀။ ယထိန္ဒခီလော ပထဝိံသိတော သိယာ၊
စတုဗ္ဘိ ဝါတေဘိ အသမ္ပကမ္ပိယော။
တထူ+ပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
ယော အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၁။ ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
ဂမ္ဘီရပညေန သုဒေသိတာနိ၊
ကိဉ္စာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ+မာဒိယန္တိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၂။ သဟာဝ+ဿ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊
တယ+ဿု ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ၊
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊
သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္စိ၊

၁၃။ စတူဟာ+ပါယေဟိ စ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
ဆစ္စာဘိဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၄။ ကိဉ္စာပိ သော ကမ္မ ကရောတိ ပါပကံ၊
ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ ဝါ။
အဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅။ ဝနပ္ပဂုမ္ဗေ ယထ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
ဂိမှာနမာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိမှေ။
တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
နိဗ္ဗာနဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၆။ ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၇၊ ခီဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
ဝိရတ္တစိတ္တာယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
တေ ခီဏဗီဇာ အဝိရူဠှိဆန္ဒာ၊
နိဗ္ဗန္တိ ဓီရာ ယထာယံ ပဒီပေါ
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၈။ ယာနီ+ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
ဘယာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၉။ ယာနီ+ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၂၀။ ယာနီ+ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ရတနသုတ် အနုလုံ ပါဠိတော် ပြီး၏။

ရတနသုတ် ပဋိလုံပါဠိတော်

၁။ ယာနီ+ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၂။ ယာနီ+ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃။ ယာနီ+ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄။ ခီဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိသမ္ဘဝံ၊
ဝိရတ္တစိတ္တာယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
တေ ခီဏဗီဇာ အဝိရူဠှိဆန္ဒာ၊
နိဗ္ဗန္တိ ဓီရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၅။ ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၆။ ဝနပ္ပဂုမ္ဗေ ယထ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
ဂိမှာနမာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိမှေ။
တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
နိဗ္ဗာနဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၇။ ကိဉ္စာပိ သော ကမ္မ ကရောတိ ပါပကံ။
ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ ဝါ။

အဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၈။ သဟာဝ+ဿ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊
တယ+ဿု ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊
သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္စိ။

၉။ စတူဟ+ပါယေဟိ စ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
ဆစ္စာဘိဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၀ ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
ဂမ္ဘီရပညေန သုဒေသိတာနိ။
ကိဉ္စာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ+မာဒိယန္တိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၁။ ယထိန္ဒခီလော ပထဝိဿိတော သိယာ၊
စတုဗ္ဘိ ဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော၊
တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
ယော အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၂။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဠှေန၊
နိက္ကာမိနော ဂေါတမသာသနမှိ၊
တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယှ၊
လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိံ ဘုဉ္ဇမာနာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္ထာ၊
စတ္တာရိ ဧတာနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ၊
တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ဖလာနိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၄။ ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ၊
သမာဓိ+မာနန္တရိက+ည+မာဟု။
သမာဓိနာ ဘေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနီ သမာဟိတော။
န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၆။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၇။ ယာနီ+ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ၊
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘပန္တု၊
အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

ရတနသုတ် အနုလုံ ပဋိလုံ ပါဠိ

၁၈။ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ။
ဒိဝါ စ ရတ္တော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

ရတနသုတ် ပဋိလုံ ပါဠိ ဆင်ပြီး၏။

ပုံ

ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ

၁၉၉၃-ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၉-ရက်နေ့မှ
၁၉၉၃-ခု မတ်လ ၂၉-ရက်နေ့ထိ
၄၉-ရက်ကြာ ဖွင့်လှစ် ပြသသော
မင်းကွန်း တိပိဋကဓရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ၏
ဈာပန [illegible] ပူဇော်ပွဲနှင့်
ထေရုပ္ပတ္တိ [illegible] ပြခန်း
အလှူတော်ငွေဖြင့် [illegible]။